

ಪ್ರಷಟದಲ್ಲಿ ಮುಗಿದು ಹೋಯ್ತು ಅನ್ನವಂತೆ ಹಾಳೆ ಮಗುಚೆದ್ದಳು. ಯಾಕೆ ಈ ಹಟ? ಯಾಕೆ ಈ ಬಿಲವಂತದ ಮಾಫಸ್ಸಾನಿ? ಮರುಮದವೇಯಾಗಬಹುದಾದ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ತೈಯಿ ಹಾಕಲು ಅಮಾರುಕಳಿಗೆ ಮೋಜ ಮಾಡಿದ ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಮುಖಿವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಜನ್ಮೇಟಿ ನೋಡಬಾರದೆಂಬ ಹಣವೇಗಿಂದೇ ಕಾರಣವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ತನಗೆ ಮಾಡಿದ ದೈತ್ಯವನ್ನು ಆ ಮನೆಯವರು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಮಾಡಬಾರದೆಂಬ ಹಣವೂ. ಸಿಕ್ಕಿದಲ್ಲಿ ಮೆದುಕೊಂಡು ಇರಲಿ ಹಾಗೇ. ಅಲ್ಲದೆ ವಿಕ್ಷೇಪದ ಅಂದರೆ ಸಾಧ್ಯಾರಾಜನ್ನು ಡಿಗಿಸಬೇಕಾದ್ದು ತಾನು. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಮಾನಸಿಕ ಸಿದ್ಧತೆಯಾಗಲೀ; ಸ್ಥಿಮಿತಕೆಯಾಗಲೀ; ಪುರುಷೋತ್ತಮಾಗಲೀ ರಾಧನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮನನ್ನು ಈ ಕೆಸರಿಗೆಳೆದು ನೆಮ್ಮೆದಿಕೆಸಿಲು ರಾಧ ಮನಸ್ಸುಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾಲದ ಅನಿವಾರ್ಯವೇನಾಗಿರದ 'ಬಿಡುಗಡೆ' ಕಾನೂನುರೀತ್ಯಾ ರಾಧನಿಗೆ ಸಿಗಲೀಲ್ಲವಾದರೂ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಬಿಡುಗಡೆಗೊಂಡು ಯಾವುದೋ ಕಾಲ ಆಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು.

ತನ್ನ ಒದಿಗಿ ತಕ್ಕ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡಳು ರಾಧ. ಅನುದಾನಿತ ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಉಪನಿಷತ್ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಬೆಂಗಳೂರು ರಾಧನಿಗೆ ಅನ್ನ ಕೊಟ್ಟಿತು, ಆಶ್ರಯ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಸುಲಭವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಳು ರಾಧ. ಹಿಂಗೆ ಕಣ್ಣಿ ಕಾಣಿದ ದೂರದ ಉಲಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆ ಕಂಪುಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ಸಕಾರಣ ಕೂಡಾ ಇತ್ತು. ಹುಟ್ಟುಪ್ರಾರಿಸಿದ ತಾನು ದೂರ ಇಧ್ಯಮ್ಮೆ ಒಳಿತು ಎನ್ನುವುದು ಅವಳ ಅಂತರ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತವಾಗಿರು ಭಾವನೆ. ತಮ್ಮನ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ತಾನು ಮೂಗು ತೂರಿಸಬಾರದೆಂಬ ವಿಝೇಕನೆ. ಆದರೆ ಏಧ ಅವಶ ಪಾಲಿಗೆ ತೀರಾ ನಿಷ್ಪತ್ತರುಣಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮನನ್ನು ಮದುವೇಯಾಗಿ ಮನೆ ತುಂಬಿದ ಸುಖಣಿ ಮನೆ ತೆಗ್ಗಿದ ಈ ಅತ್ಯಿಗೆಯನ್ನು ವ್ಯಧಯಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕಿಕೊಂಡಳು. ಗೌರವ ಮತ್ತು ಶ್ರೀತಿಯನ್ನು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಉಂಟಾಗಿದೆಂಬು. ಇದೆಲ್ಲಾ ತನಗೆ ದೊರಕುವ ಸಂಬಳದ ಪ್ರಭಾವವಿರಬಹುದೇ ಎನ್ನುವ ಸಂಶಯದ ಕೀಟ ತಲೆ ಕೊರೆಯಲು ಆಸ್ತದ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ರಾಧ. ಹುಡುಕಲು ಹೋದರೆ ಎಲ್ಲ ರ್ಭೂತ್, ಎಲ್ಲ ದರಲ್ಲಿ ಹುಳುಕು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇಡುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಇವರಿಂದ ಯಾವ ಸಹಾಯವನ್ನೂ ನಿರ್ಣಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅನಿವಾರ್ಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇವಲು ತಮ್ಮನ ಕ್ಯು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಅಪ್ಪ, ನಂತರ ಅಮ್ಮ ತೀರಿ ಹೋದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿರಲಿ, ತಮ್ಮನ ಮಕ್ಕಳ ಒದಿಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಿರಲಿ, ತವರುಮನೆಯವರ ಅನುವ ಅವಗ್ಗಿರಲಿ, ರಾಧ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಸಹಾಯಹಸ್ತ ಚಾಚುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕಾಲೇಜಿಗೆ ರಜಾ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಉರಿಗೆ ಹಾರಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ರಾಧನಿಗೆ ತಮ್ಮನ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು ಆಕರ್ಷಣೆಯ ಕೇಂದ್ರ. ಅವರನ್ನು ಎತ್ತಿ ಆಡಿಸಿ ಮುದ್ದಾ ದುಪುದರಲ್ಲಿ ತಾಯ್ದುನದ ಸುಖ ಅನುಭವಿದಳು ರಾಧ. 'ಲಾಲಿಸಿದರೆ ಮಕ್ಕಳು, ಪ್ರಾಜೀದರೆ ದೇವರಾ' ಅನ್ನವಂತೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಶ್ರೀತಿಸುವ ರಾಧತ್ವ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಶ್ರಿಯವಾದಳು. ಮುಂದೆ ಕೇಶವನಿಗೆ ಎಂಜನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕೀಟ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಅವನ ವಿಚುವೇಚ್ಚಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಸಂತೋಜದಿಂದ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಅವನನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿಪ್ಪುಕೊಂಡು ಪಿದಿಸಿದು ರಾಧ. 'ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೇಲಿ ಹುಟ್ಟಿದಿದ್ದು ಇವರು ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳೇ...' ಎನ್ನುವುದು ಅವಳ ಅಂತರ್ಯಾದ ಭಾವನೆ.

ತೀರಾ ದುಬಾರಿಯಾಗಿರದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೈಟು ವಿರೀದಿಸಿದ್ದಳು ರಾಧ, ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ. ಮುಂದೆ ಒಂದು ದಿನ ಅವಳ ಸ್ವಂತ ಮನೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ, ಗೃಹಪ್ರವೇಶ ನಡೆದು, ಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನೇಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲವದಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಕೇ ತುಂಬಾ ಸಂಬಳ, ಸ್ವಂತ ಮನೆ, ಪ್ರಿತಿ ಹಂಕಳು ತಮ್ಮನ ಮಕ್ಕಳು. ಕಾಲ ಸರಿಯಿತು. ಕೇಶವನ ಒದು ಮುಗಿದು, ಕ್ಷಾಂಪಸ್ ಸೆಲ್ಕ್ಸ್‌ನ್‌ ಆಗಿ, ಮುಂದೆ ಅವನ ಮದುವೇಯಾಗುವವರಿಗೆ ಅವನು ರಾಧತ್ವಿಗೆ